

Powrót uczniów do szkół od 17 maja 2021r.

Obecnie najgorętszym tematem pojawiającym się w rozmowach nauczycieli, rodziców i uczniów klas 4-8 jest powrót do szkoły. Zwykle w rozmowach z dziećmi padają pytania takie jak: "Co jest dla Ciebie najtrudniejsze?" albo "Jeśli już wrócisz do szkoły, to co może wydarzyć się najgorszego?", „Czego najbardziej się boisz?”. Uczniowie najczęściej mówią, że:

- obawiają się samotności, tego, że nie będą mieli z kim siedzieć w ławce. W wielu przypadkach okazało się, że wiele znajomości nie przetrwało "próby zdalnego", gdyż kontakt telefoniczny czy messengerowy okazał się niewystarczający;
- obawiają się klasy - muszą od nowa uczyć się, jak funkcjonować w grupie. Nie mieli kontaktu ze sobą tak długi czas (w przypadku osób, które nie włączały kamer nawet nie widziały się przez ponad 7 miesięcy), że nie wiedzą, jak ze sobą teraz rozmawiać;
- martwi ich widmo sprawdzianów, odpytywań, nawału klasówek, które mają sprawdzić "czy przypadkiem nie ściągali na zdalnym". W wielu przypadkach uczniowie nie mają notatek, boją się, że nauczyciele odkryją ich braki w wiedzy, a oceny tuż przed końcem roku nagle się znacznie pogorszą;
- rzeczywistość zdalna stała się ich codziennością. Bezpiecznym miejscem jest ich pokój, w którym mogą się ukryć, często za wyłączoną kamerą i mikrofonem. To, co było dla nich naturalne przed lockdownem - czyli głównie codzienne chodzenie do szkoły, przebywanie ze sobą, siedzenie na niewygodnym szkolnym krzeselku, a nie na własnym łóżku, może stać się przeszkodą (w ich ocenie) nie do pokonania;
- nie widzą sensu w tym, by wracać na ostatnie parę tygodni;
- źle znoszą zmiany, a to kolejna nagła zmiana w krótkim czasie;
- obawiają się oceny ze strony innych - martwią się, że rówieśnicy negatywnie na nich zareagują, szczególnie jeśli podczas pandemii zaszły w nich zmiany fizyczne np. w kwestii wagi;
- czują złość, że zmusza się ich do powrotu do szkoły;
- i pewnie wiele, wiele, wiele innych rzeczy, o których wiedzą tylko oni sami.

Oczywiście, mnóstwo dzieci i nastolatków bardzo cieszy się na powrót do szkoły i nie mogą się doczekać spotkania z rówieśnikami i nauczycielami. Każda reakcja niesie ze sobą niezwykle ważną informację o tym, czego potrzebują dzieci.

Przede wszystkim należy jednak pamiętać, że jeśli nasze dziecko na wiadomość o powrocie zareagowało bardzo silnie - np. płaczem, lękiem, agresją, obniżonym nastrojem, buntem oraz te zachowania utrzymują się i nie zmniejszają się pod wpływem naszych rozmów i zastosowanych strategii, należy pilnie skontaktować się ze specjalistą!

Co w takim razie rodzic może mówić do dziecka czy nastolatka przejawiającemu opór przed powrotem do szkoły? A jakich słów lepiej unikać, ponieważ są mało wspierające i pomocne? Zapraszam do zapoznania się z poniższymi grafikami.

Grażyna Dąbrowska - psycholog szkolny

Źródła: Magdalena Czerniak - psycholog - strona internetowa, Fundacja Innopolis